

Yttrande

Rättsavdelningen
Joakim Lindberg
08-700 08 32
joakim.lindberg@kammarkollegiet.se

Näringsdepartementet
n.registrator@regeringskansliet.se,
samt eva.kalling-lundberg@regeringskansliet.se

Departementspromemorian Effektivare sanktioner i livsmedelskedjan m.m. (Ds 2017:5), dnr N2017/01869/RS

1. Vad i promemorian har Kammarkollegiet synpunkter på?

I avsnitt 1.2 föreslås en § 46 införas i livsmedelsförordningen (2006:813). I avsnitt 1.4 föreslås en § 29 införas i förordningen (2006:814) om foder och animaliska biprodukter. I avsnitt 1.6 föreslås en § 80 införas i djurskyddsförordningen (1988:539).

Föreslagna nya paragrafer är alla tre utformade på samma sätt. De föreskriver att om ett beslut om sanktionsavgift efter överklagande har upphävts, ändrats eller fastställts genom en dom som fått laga kraft, ska domstolen snarast skicka en kopia av domen till Kammarkollegiet och ange vilket datum domen har fått laga kraft.

Enligt författningskommentaren till respektive föreslagen paragraf (sid. 160, 168 och 172) införs dessa för att möjliggöra en ordning där det genom avtal mellan kollegiet och den beslutande myndigheten överläts åt kollegiet att driva in sanktionsavgifterna.

2. Kammarkollegiets synpunkter

Kammarkollegiet välkomnar att kollegiet ges möjlighet att bevaka och driva in sanktionsavgifterna och anser att det medför effektivitets- och kostnadsfördelar för det föreslagna nya sanktionssystemet. Kollegiet har redan idag överenskommelser om fordringsbevakning med alla landets länsstyrelser samt med Livsmedelsverket.

Kammarkollegiet anser dock inte att reglerna om domstolarnas expediering till kollegiet behövs för att möjliggöra kollegiets hantering.

2.1 Motivering

Uppgiften att bevaka och driva in sanktionsavgifter hanteras inom kollegiets uppdrag för fordringsbevakning. Uppdraget är i kollegiets instruktion formulerat som att myndigheten, efter överenskommelse, kan tillhandahålla fordringsbevakning åt statliga myndigheter och stiftelser med statlig anknytning. Det är en avgiftsfinansierad verksamhet. Statliga myndigheter får, men måste inte, nyttja kollegiets fordringsbevakningstjänster.

Den ordning som föreslås i promemorian innebär att domstolarna ska skicka domar och beslut i mål om överklagade sanktionsavgifter till Kammarkollegiet oavsett om kollegiet har uppdraget att driva in avgiften eller inte. Det är enligt kollegiet olämpligt.

Om Kammarkollegiet efter överenskommelse med kontrollmyndigheten har till uppdrag att bevaka och driva in sanktionsavgifterna för kontrollmyndighetens räkning bör det vara kontrollmyndigheten som bistår med det underlag som behövs för kollegiets uppdrag, inte domstolarna.

De föreslagna reglerna om domstolarnas expediering till Kammarkollegiet har sin motsvarighet i 1 kap. 7 § första stycket förordningen (2012:256) om miljöstraffavgifter. Beslut om miljöstraffavgifter ska betalas även om de överklagas och får enligt 30 kap. 5 § miljöbalken (1998:808) verkställas innan de fått laga kraft. För Kammarkollegiets hantering av indrivningen i fallet med miljöstraffavgifter är det dock 1 kap. 7 § andra stycket förordningen om miljöstraffavgifter som är av betydelse för kollegiets hantering. Det stycket handlar om expediering av beslut om inhibition till kollegiet. Ingen motsvarande bestämmelse föreslås i promemorian och behövs inte heller.

Om beslutet om avgift gäller omedelbart eller efter viss föreskriven betalningsfrist behövs att den myndighet som svarar för indrivningen omedelbart meddelas om beslutet inhiberas eller om beslutad inhibition upphävs. I ett sådant fall är det motiverat att låta domstolen expediera sitt beslut direkt till den som svarar för indrivningen. Något liknande behov finns inte när det gäller avgiftsbeslut som inte får verkställas innan de fått laga kraft.

En fördel med ett system med administrativa sanktionsavgifter är, som utredningen påpekar (sid. 140), att det är snabbt och effektivt. Kammarkollegiet ser ingen risk att en sådan fördel påverkas negativt av att det inte sker någon expediering från domstolarna till kollegiet. Det kan förutsättas att kontrollmyndigheten som beslutande myndighet och part vid ett överklagande har omedelbar kännedom om egna beslut och domstolarnas avgöranden som påverkar frågan om laga kraft. Någon relevant fördröjning av indrivningsförfarandet kan knappast föreligga om kontrollmyndigheten istället för domstolen meddelar kollegiet om händelser som är av betydelse för indrivningen. Det är trots allt kontrollmyndigheten som ansvarar för indrivningen, dock att den kan uppdra åt kollegiet att fullgöra det ansvaret.

I detta ärende har avdelningschefen Ulf Rehnberg beslutat.
Advokatfiskalen Joakim Lindberg har varit föredragande.

Ulf Rehnberg

Joakim Lindberg